مجموعة فائقة فيها المنفرجة والامالي والمخمسة ودوجية
ولامية العجم للطغرائي وقصيدة اخرى كلها تصاوين

نفيس حاضر ق

ÜPHANESİ ISTANBUL
ÜNİVERSİTESİ K.
F 1211

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
KÜTÜPHANESİ

حکایت فضیل فرمود هر که داند که خدای ترسی خاموش شود
زیرا که گویی نمی ترسم کافر شوی و اگر گویی آری دروغ می گوی یعنی هم
آنست که جوارح را از معاصی منع کند و آنچه در دل از ترس آن حدیث
نفس است

گفت ابوبکر کتانی بزیارت کعبه معظمه مشرف شدن بود
و هر زیارت آن نشسته دید که پیر مصری از باب بنی شیبه در آمد و با شکوه
تمام بنزدیک او آمد و سلام کرد و گفت چرا انجا روی که مقام
ابراهیم است و هر انجا جماعتی نشسته اند و استماع حدیث نبوی کنند
تا تو نیز بشنوی و مستفید شوی که آنجا بیری آمد است روایات
هر است و اسانید عالیه دارد ابوبکر گفت ای خواجه او اسناد دارد
دارد و هر چه انجا باسناد میگوید من اینجا به آستاد از آستاد می شنوم
گفت از که می شنوی گفت حدثنی قلبی عن ربه گفت بچه دلیل میگوی
گفت بآن دلیل که تو حضری حضر گفت سبحان الله تا این وقت
می پنداشتم که مجموع اولیا حق را می دانم و از من هیچ پوشیده نیست
یقینم شد که مستوران حق از چشم من نیز پوشیده بوده اند و من
ایشان را می شناسم بنشان ایشان می شناسند چنانکه فرمود فوق کل
ذی علم علیم

حکایت ابراهیم ادهم قدس سره روزی بحمام رفت هر حمام بیری فقیر دید که آبی او را تفاوت بکند و مالند کان
خدمتش می کند ابراهیم ادهم بخدمت او قیام نمود و هر آنا خدمت او را کفت بیر کفت من هر جوانی بیران
خدمت پیر نزدی که تو اهر زمان بیری خدمت می کنند آن پیر را بوکه کفت من هر جوانی بیران
خدا را خدمت کرده بودم از بهبت ابراهیم ادهم خدمت من کنند نه اهل دنیا پس ابراهیم ادهم
دانست که آن پیر روح بود از بهبت که هر وصف الکنز اولیا کفته اند اذا غاب لایذکر و اذا حضر
لایظهر لاجرم الکنز اولیا بحکم اولیائی تحت قبابی لایعرفهم غیری پوشیده اند و الله اعلم

الصدع عن الصدمة الاولى

وقد نقل بعض الفضلاء ان من نظر الى البدر ليلة تمامه وخاطبه بهذين البيتين وهو مغوف بالحجب واخذ فرضه اجتماعه بمن يحبه اجتمع به قبل ان يمضي الاسبوع وهما هذين البيتين

يا ايها القمر المنير الزاهر الابلج البدر البهي الباهر بلغ حبيبي عرفي وصفي نوري واني في هواه ساهر

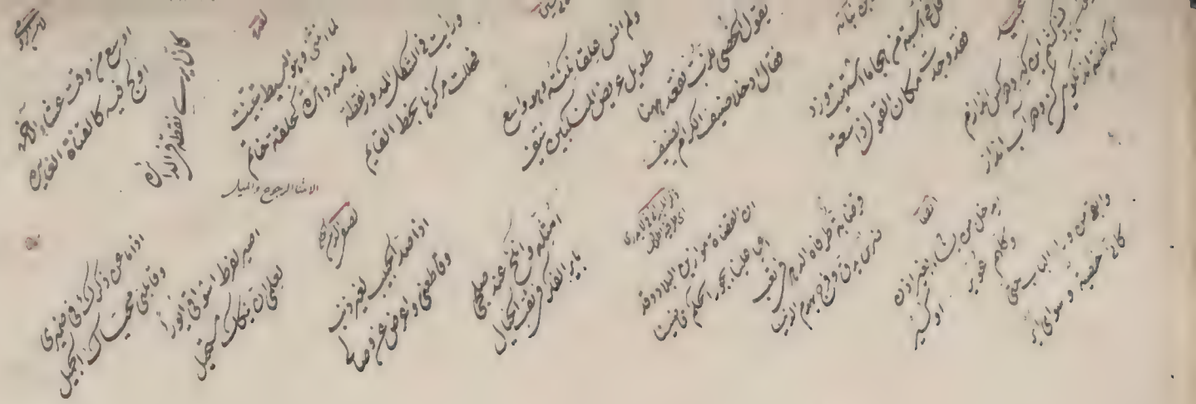

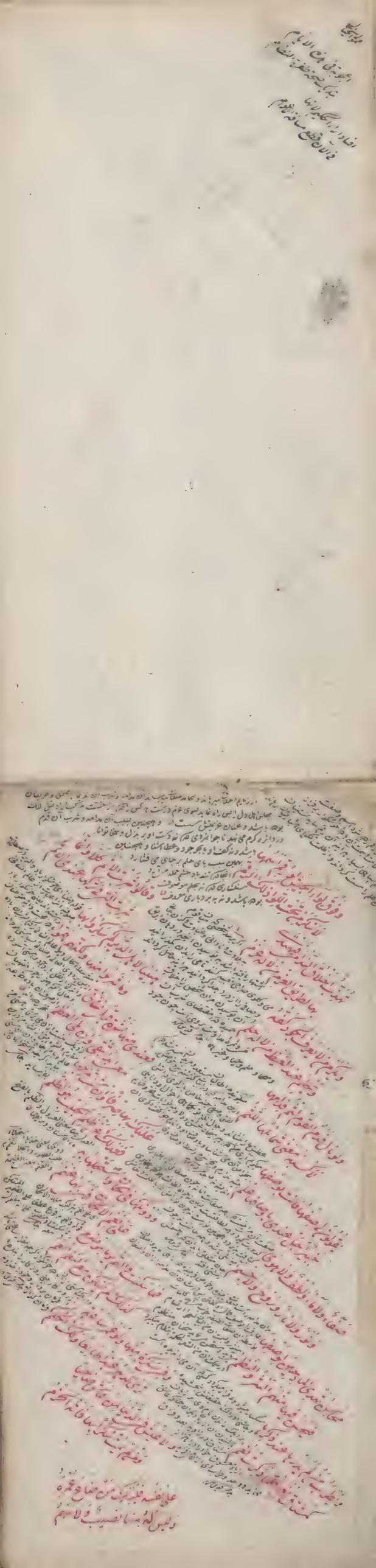

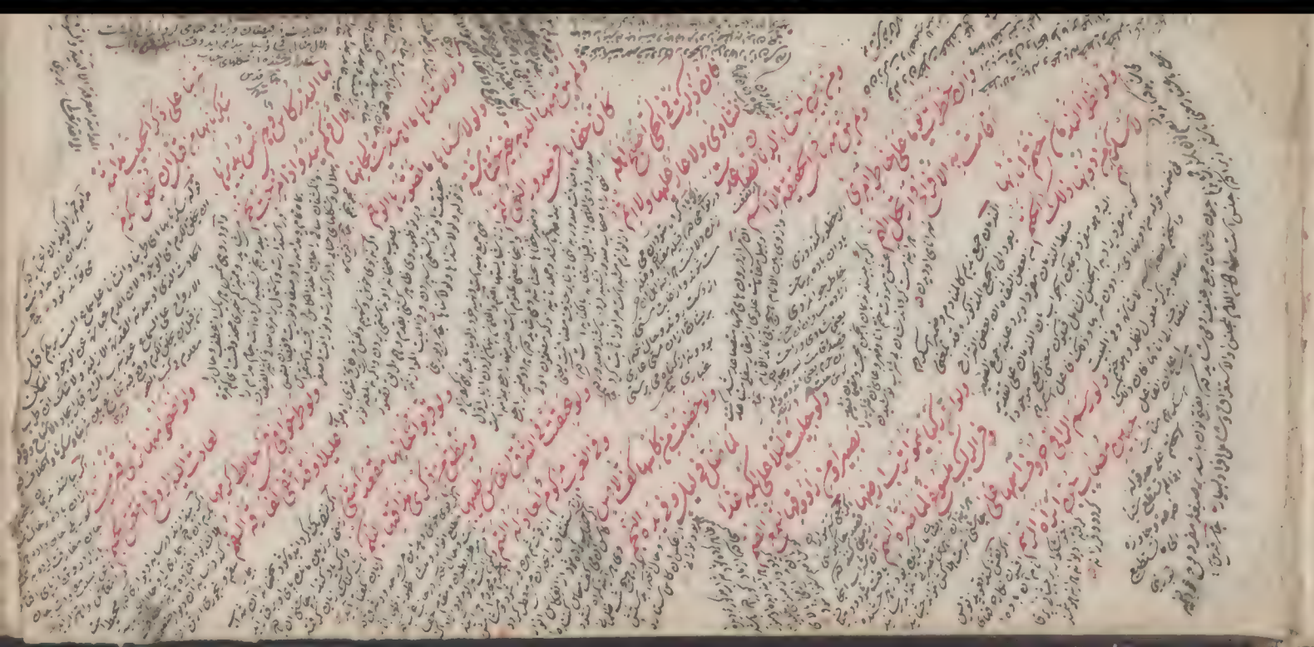

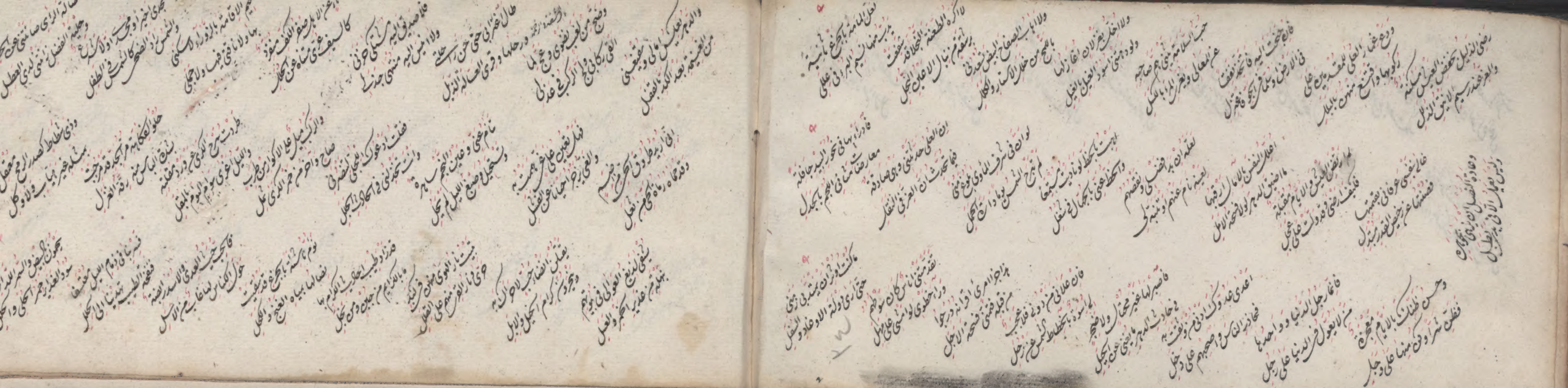

F
12 11